

Regional Court in Kosice 22 May 2007 [6 Cb/896/2000]

ROZSUDOK
v mene Slovenskej republiky

Krajský súd v Košiciach samosudcom JUDr. Jurajom Schwarczom v právnej veci žalobcu JUDr. J. V., H., S. X., Č. R., správcu konkurznej podstaty K., výrobné družstvo invalidov, so sídlom K., Z. H. XXXX, . IČO: XXXXXXXXX. proti žalovanému 1/ M. T. s.r.o. P. XA, . S. N. V., IČO: XXXXXXXXX. a žalovanému 2/ Ing. M. M., K. XXXX/X, . S. N. V. o 148.910, - Kč s prísl., takto

r o z h o d o l :

Konanie proti žalovanému v 1. rade zastavuje.

Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 148.910, 92 Kč a nahradiť trovy konania 6.788, - Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu proti žalovanému v 2. rade zamietá.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa domáhal proti žalovaným zaplata 148.910, 92 Kč (istina 147.112, - Kč a úrok 637, - Kč, 559, 98 Kč a 602, - Kč) s dohodnutým úrokom 0, 1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, t.j. 58, 17 Kč, 60, 45 Kč a 28, 49 Kč (podľa jednotlivých faktúr).

Uviedol, že žalovanému v 2. rade bol na základe jeho objednávok dodaný tovar - plastické fľaše v celkovej hodnote 147.112, - Kč. Za tieto dodávky žalobca vyhotovil faktúry a to č.210613 na 58.170, - Kč, č.210585 na 60.450, - Kč a č.920317 na 28.490, - Kč. Ďalej žalovanému v 2. rade vyúčtoval úrok z omeškania na sumy 637, - Kč, 559, 98 Kč a 602, - Kč. Spolu žalovaný v 2. rade dlžil žalobcu 148.910, 98 Kč.

Žalovaný v 1. rade na výzvu žalobcu reagoval tak, že uznal svoj záväzok pokiaľ ide o celý dlh voči žalobcovi, žalovaný v 2. rade nereagoval na výzvu žalobcu, ani nepreukázal prechod svojho záväzku zo žalovaného v 2. rade na žalovaného v 1. rade.

Na základe uvedeného žalobca žiadal zaviazať žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplata istiny 148.910, 98, - Kč spolu s dohodnutým úrokom 0, 1 % za každý deň omeškania.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz proti ktorému žalovaní v 1. a 2. rade podali spoločne odpor, v ktorom uviedli, že nie sú pasívne legitimovaní v tomto konaní. Potvrdili, že žalovaný v 2. rade ako živnostník podnikajúci v občianskom združení M. T. podnikal do 28.2.1994, na základe zmluvného vzťahu prevzal tovar vymedzený navrhovateľom tak, ako to vyplýva z predmetných faktúr v celkovej sume 148.910, - Kč. Nesúhlasia so skutočnosťami, ktoré tvrdí v žalobe žalobca, pretože všetky záväzky a pohľadávky Ing. M. M. prešli v zmysle dohody s Ing. J. M. po zmluvnom skončení občianskeho združenia z 28.2.1994 do obchodnej spoločnosti M. T. s.r.o. S. N. V.. O týchto skutočnostiach bol žalobca v celom rozsahu upovedomený tak, ako to vyplýva z písomnej korešpondencie so žalobcom. Ku dnešnému dňu je zodpovedná za existenciu záväzku v prospech žalobcu firma M. T. K. s.r.o. S. N. V.. Vyplýva to zo zmluvy o predaji podniku z 30.6.1996 uzavretej medzi M. T. s.r.o. S. N. V. a P.

s.r.o. S. N. V.. Tento právny nástupca následne 1.7.1996 menil názov na M. T. K. s.r.o., T. cesta 1 S. N. V..

Žalovaní v odpore uvádzajú, že nesúhlasia ani s úrokom na ktorý boli platobným rozkazom zaviazaní.

Z výpisu zo živnostenského registra vydaného Okresným úradom v Spišskej Novej Vsi dňa 15.4.1998 má súd preukázané, že Ing. M. M. bytom T. X/X. S. N. V. bol vydaný živnostenský list dňa 19.2.1992, s prideleným IČO XXXXXXXX. a oprávnenie bolo zrušené dňa 2.12.1994. Z objednávky č. 20/93 zo 4.8.1993 (čl.13) bolo zistené, že žalovaný v 2. rade si objednal u žalobcu fľaše 1000 ml v množstve 3000 ks v cene 4, 75 Kčs za fľašku a fľaše 200 ml v množstve 50000 ks v cene 2, 30 Kčs. To, že ide o objednávku žalovaného v 2. rade vyplýva z údajov IČO, ktoré je XXXXXXXX. a z údajov časti obchodného mena M. T.. Ide o IČO, ktoré je totožné s IČO, ktoré je uvedené na živnostenskom liste, ktorý bol vydaný pre Ing. M. M.. Je potrebné uviesť, že ako obchodné meno na citovanom živnostenskom liste je uvedené: Ing. M. M. M. - T..

Skutočnosť, že objednané fľaše boli žalovanému v 2. rade dodané, vyplýva z fotokópii jednotných colných deklarácií z ktorých je zrejmé, že v októbri 1993 žalobca splnil svoj záväzok dodať objednané fľaše a okrem toho táto skutočnosť je nepochybná, pretože ju sám žalovaný v 2. rade potvrdil vo svojom odpore keď uviedol, že na základe zmluvného vzťahu prevzal tovar vymedzený žalobcom tak ako to vyplýva z predmetných faktúr.

Vzniknutý právny vzťah konajúci súd posúdil podľa **Dohovoru OSN** o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru (oznámenie č.160/91 Zb), pretože podľa článku 1 ods.1 písm.a/ tento Dohovor upravuje zmluvy o kúpe tovaru medzi stranami, ktoré majú miesto podnikania v rôznych štátoch, ak tieto štáty sú zmluvnými štátmi.

Časť II. citovaného Dohovoru v článku 14 upravuje uzavieranie zmluvy tak, že návrh na uzavretie zmluvy určený jednej alebo niekoľkým určitým osobám je ponukou, ak je dostatočne určitý a prejavuje vôľu navrhovateľa, aby bol zaviazaný v prípade prijatia. Návrh je dostatočne určitý, ak je v ňom označený tovar a ak výslovne alebo nepriamo určuje množstvo a kúpnu cenu tovaru alebo obsahuje ustanovenie umožňujúce ich určenie.

Podľa článku 53 Dohovoru kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kúpnu cenu a prevziať dodávku v súlade so zmluvou a týmto Dohovorom.

Vykonaným dokazovaním má súd nepochybne preukázané, že žalobca a žalovaný v 2. rade uzavreli kúpnu zmluvu podľa Dohovoru, žalobca svoj záväzok zo zmluvy splnil, objednané výrobky žalovanému v 2. rade dodal, ten však svoju povinnosť nesplnil a kúpnu cenu nezaplatil, preto súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie kúpnej ceny.

Pokiaľ ide o obranu žalovaného, že iný subjekt prevzal záväzok a preto žalovaný v 2. rade nie je vecne pasívne legitimovaný, je potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 531 ods.1 Občianskeho zákonníka kto sa dohodne s dlžníkom, že prevezme jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak k tomu dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa je možné dať buď pôvodnému dlžníkovi alebo tomu, kto dlh prevzal.

Podľa ustanovenia § 531 ods.2 citovaného zákona kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom vedľa pôvodného dlžníka.

Ustanovenie § 533 Občianskeho zákonníka upravuje pristúpenie k záväzku tak, že kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom vedľa pôvodného dlžníka a obidvaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne.

Z citovaných ustanovení § 531 ods.1, 2 a § 533 Občianskeho zákonníka vyplýva, že súkromné právo pozná inštitút prevzatia dlhu, teda záväzku, ale vždy je k tomu potrebný súhlas veriteľa. Je povinnosťou dlžníka preukázať, že veriteľ udelil súhlas. Žalovaný v 2. rade túto skutočnosť nepreukázal a ani len ju netvrdil, takže nemohlo dôjsť k prevzatiu dlhu spôsobom uvedeným v § 531, resp. v § 533 Občianskeho zákonníka. Iný spôsob prevzatia dlhu Občiansky zákonník nepozná.

Podľa § 476 ods.1 zák.č. 513/91 Zb. (Obchodný zákonník) zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa § 476 ods.2 citovaného zákona zmluva vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 477 ods.1 Obchodného zákonníka na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Podľa § 477 ods.3 Obchodného zákonníka na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Citovaná právna úprava umožňuje subjektom súkromného práva previesť aj bez súhlasu veriteľa práva a záväzky, ale len za predpokladu, že je uzavretá zmluva o predaji podniku, ktorá musí mať písomnú formu. Predávajúci však nemôže vystúpiť zo svojho záväzku, pretože ručí veriteľovi za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Zákon teda konštituuje v tomto prípade zákonné ručenie predávajúceho. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný v 2. rade nepreukázal existenciu zmluvy o predaji podniku, ktorou by bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade predal v zmysle § 476 a nasl. svoj podnik. V prípade ak by aj takáto zmluva existovala, aj tak by súd musel žalobe vyhovieť a žalovaného v 2. rade zaviazať ako ručiteľa.

Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne v celkovej výške 1.798,98 Kč, pričom v žalobe tvrdil, že ide o dohodnutý zmluvný úrok, ale toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal, preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods.3 O.s.p., pretože žalobca mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Žalovaný v 2. rade je povinný žalobcovi nahradiť trovy konania 6.788,- Sk pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Pôvodného žalobcu (pred vyhlásením konkurzu) zastupovala v konaní advokátka, pokiaľ však ide o trovy konania (odmenu advokáta) tieto neboli priznané, pretože nebolo preukázané, že by advokátka pôvodného žalobcu bola zapísaná do zoznamu Slovenskej advokátskej komory.

Pokiaľ ide o žalovaného v 1. rade bolo zistené, že dňa 31. mája 2006 Okresný súd Košice I vykonal výmaz spoločnosti M. T. s.r.o. S. N. V., P. XA, . IČO XXXXXXXXX. z obchodného registra, keďže Krajský súd v Košiciach uznesením 3K 89/03 z 8.3.2006 zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka pre nedostatok majetku.

V súlade s ustanovením § 107 ods.4 O.s.p. súd konanie proti žalovanému v 1. rade zastavil.

P o u č e n i e : Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Krajský súd Košice, dňa 22.5.2007

JUDr. Juraj Schwarcz

predseda senátu